

Växtförökningsmaterial

2012/13:FPM114

Landsbygdsdepartementet

2013-06-10

Dokumentbeteckning

KOM (2013) 262

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om produktion och tillhandahållande på marknaden av växtförökningsmaterial (lagstiftning om växtförökningsmaterial)

Sammanfattning

Ett förslag till förordning som reglerar produktion och tillhandahållande på marknaden av växtförökningsmaterial har presenterats av kommissionen i ett paket bestående av ett meddelande och fem rättsakter. Kommissionens namn på paketet liksom på dess meddelande är "Friskare djur, sundare växter och en säkrare jordbruksbaserad livsmedelskedja - En moderniserad lagstiftning för ett mer konkurrenskraftigt EU". Förutom förslaget om växtförökningsmaterial innehåller paketet förslag till rättsakter om djurhälsa, om växtskadegörare, om offentlig kontroll inom växt-, djur- och livsmedelsområdena m.fl. samt om EU-utgifter inom områdena djurhälsa, växtskadegörare och offentlig kontroll.

Den föreslagna förordningen om växtförökningsmaterial ska ersätta tolv direktiv. Många av dessa direktiv är föråldrade och det finns ett stort behov av att modernisera lagstiftningen och göra den mer enhetlig. Syftet med förslaget, enligt kommissionens konsekvensutredning, är att:

- Säkra sundhet och hög kvalitet på växtförökningsmaterial,
- Skapa ett samlat regelverk som främjar innovation och konkurrenskraft samt att
- stödja en hållbar produktion, biologisk mångfald, anpassning till klimatförändringar och säkra livsmedelsförsörjningen.

Arter av stor betydelse finns upptagna på en bilaga för särskilt förtecknade arter. Regleringen bygger på två huvudpelare; 1) registrering av sorter/material på en sortlista och 2) intygande av att enskilda partier av växter (av de släkten och arter som återfinns i bilaga1) uppfyller de krav som

följer av lagstiftningen. De flesta krav som ställs finns redan idag, t.ex. olika kvalitetsaspekter. Befintliga, dvs inte nya, sorter av arter som inte finns på bilagan kan under vissa förutsättningar välja ett förenklat spår. Det innebär att de istället kan använda sig av en officiellt erkänd beskrivning av sorten och en benämning som då förs in i en privat förteckning. Regleringen ställer krav på registrering av de professionella aktörerna och på spårbarhet av förökningsmaterial som måste uppfyllas innan förökningsmaterialet får tillhandahållas på marknaden.

Begreppet nischmarknadsmaterial har introducerats i förslaget för att möjliggöra lättnader för mikroföretag att tillhandahålla lokala sorter till privatpersoner. Vidare innehåller förslaget en bestämmelse om undantag från sortregistreringsavgift för alla mikroföretag. Detta innebär att i Sverige kommer många av de berörda företagen att klassificeras som mikroföretag och därmed undantas från obligatoriska sortregistreringsavgifter.

Regeringen sympatiserar med motiven för förslaget men behöver analysera konsekvenserna av förslaget närmare innan slutligt ställning tas i sak.

Regeringen instämmer i att detaljerade bestämmelser bör fastställas av kommissionen. Det är viktigt att de väsentliga delarna framgår av förordningstexten för att de ska vara möjligt att bedöma vilka konsekvenser förordningen kommer att få för jordbruket, skogsbruket, trädgårdsnäringen, myndigheter m.fl. Inom vissa områden anser regeringen att kommissionens bemyndigande att anta genomförande akter och delegerade akter är allt för långtgående och bör begränsas. I dessa delar bör reglerna anges direkt i förordningen.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

1.1.1 Nuvarande lagstiftning om saluföring av olika slags växtförökningsmaterial

De direktiv som omfattas av förändringsprocessen är tolv rådsdirektiv anordnade per växtgrupp där det äldsta är från 1966.

Utöver dessa rådsdirektiv omfattar utsädes- och förökningsmaterials-lagstiftningen också ett antal kommissionsdirektiv bland annat direktiv som omfattar bevarandesorter och amatörsorter av lantbruksväxter (ex. stråsäd, oljeväxter, sockerbetor) och köksväxter (grönsaker).

Växtsorter ska finnas registrerade på en nationell sortlista, och kan därefter föras upp på EU:s gemensamma lista, innan de saluförs. Syftet är att sorterna ska gå att identifiera. För att upptas på listan ska sorten ha DUS-testats och namnet ska vara godkänt enligt regelverket. Vissa uppräknade, ekonomiskt

viktiga, arter ska dessutom genomgå ett odlingsvärdesprov vid en officiell prövning.

Reglerna skiljer sig åt mellan de olika växtslagen. Enskilda partier av växtförökningsmaterial ska undersökas av behöriga myndigheterna eller auktoriserade företag som ska intyga att fastställda krav på kvalitet och märkning är uppfyllda innan materialet får saluföras. Kraven innefattar bland annat att intyga grobarhet och frihet från kvalitetsskadegörare och ogräs. För köksväxter och icke-vedartade utsäde av prydnadsväxter finns andra regler.

I de direktiv som antagits under senare tid återfinns krav på registrering av leverantörerna.

1.1.2 Kommissionens översyn

Revideringen av regelverket kring saluföring av växtförökningsmaterial ingår i kommissionens strategi för regelförenkling. Sektorerna omfattas i nuläget av ca 90 rättsakter, vissa har funnits sedan 1960-talet och flertalet av dessa har genomgått revideringar under senare tid. Lagstiftningen behöver även anpassas till de nya procedurerna.

Kommissionen lät utvärdera dagens lagstiftning under 2007/2008. Sortregistreringen genomgick en utvärdering under första halvan av 2010. I utvärderingen av lagstiftningen konstateras att lagstiftningen uppfyllt sitt syfte och att branschen är övervägande nöjd med den. I övrigt konstaterar konsultrapporten att det inte är likvärdiga villkor som gäller i de olika medlemsstaterna och att det kan leda till brister på den inre marknaden och konkurrenssnedvridning. Ett exempel på detta är att olika medlemsstater tillämpar olika finansieringssystem för DUS och odlingsvärdestester. Rapporten menar också att odlingsvärdestesterna skiljer sig åt mellan de olika medlemsstaterna, vilket ger oönskade kvalitetsskillnader. Det eftersträlvade målet är här att uppnå större likvärdighet.

Rapporten tar också upp en del problem med att arter och sorter kan vara reglerade i mer än ett direktiv och att olika krav då ställs på dessa.

Kommissionen har själv utvärderat certifieringssystemet. Kommissionen har dessutom haft möten med och tagit in synpunkter från intressenter, myndigheter, NGOs (icke-statliga organisationer) och med medlemsstaterna i kommissionsarbetsgrupper och rådsarbetsgrupper.

Förslaget till rådets och Europaparlamentets förordning presenterades den 6 maj 2013.

1.2.1 Lagstiftning om växtförökningsmaterial

Kommissionen föreslår modernare målsättningar/syften som ett hållbart jordbruk, klimatanpassning och ökad biodiversitet. Räckvidden på lagstiftningen utökas till att inkludera växtförökningsmaterial av alla arter. Liksom tidigare undantas växtförökningsmaterial som endast används i forsknings- eller förädlingssyfte samt material i genbanker eller material som endast används av nätverk för bevarande av genetisk mångfald. Dessutom undantas material som endast byts in natura mellan personer som inte är professionella aktörer.

1.2.2 Sortlista

Reglerna skiljer sig åt mellan olika växtslag. Nya sorter som utvecklas och kommer ut till försäljning med hänvisning till sortnamn, ska som regel upptas på en nationell eller EU gemensam sortlista. Kostnader som uppstår på grund av registrering ska täckas av avgifter från företagen. De släkter och arter som är förtecknade i bilaga 1 har mer omfattande krav avseende produktion och tillhandahållande på marknaden. De växter som inte finns med på denna lista behöver endast uppfylla grundläggande krav beträffande sundhet, lämplighet, hänvisning till sort (i tillämpliga fall) och identifiering av respektive material.

Begreppet nischmarknadsmaterial införs och undantas från sortregistreringskraven. Mikroföretag¹ ska inte betala sortregistreringsavgifter. Avgifter för att registrera sorter med en officiellt erkänd beskrivning ska nedsättas så att avgiften inte utgör ett hinder för att registreringen och utsläppandet på marknaden. Officiellt erkända beskrivningar är tänkta för sorter som redan finns eller har funnits på marknaden till exempel många av amatör- och bevarandesorterna.

Den europeiska växtsortmyndighetens ansvar utökas till att inte endast ta hand om listor för växtförädlarrätt utan till att också administrera EUs gemensamma sortlista som i nuläget sköts av kommissionen. Dessutom kommer företagen att få möjlighet att ansöka direkt till den gemensamma sortlistan utan att först gå via en nationell sortlista. Myndigheten kommer också ha en rådgivande funktion för vissa tekniska aspekter.

1.2.3 Avgifter

Behörig myndighet åläggs att ta ut avgifter för registrering av växtsorter, kloner respektive för att godkänna frökällor och för att utfärda stambrev för

¹ företag som sysselsätter färre än 10 personer och har en årsomsättning eller balansomsättning som inte överstiger 2 miljoner euro

1.2.4 Konsolidering och överflyttning av delar av lagstiftningen

Avgränsningen mellan lagstiftningarna för skydd mot växtskadegörare och för tillhandahållande av växtförökningsmaterial tydliggörs, bl.a. genom att förteckningen av kvalitetsskadegörare flyttas till förordningen om växtskadegörare², vilket innebär att krav avseende växtskadegörare på växtförökningsmaterial nu samlas i förordningen om växtskadegörare. Förslaget ska dessutom möjliggöra vissa samordningsvinster mellan dessa båda förordningar, t ex register, myndigheternas kontroll av växtmaterialet och märkningskrav.

Delar av bestämmelserna i nu gällande direktiv flyttas över till förslaget till förordningen om offentlig kontroll³.

1.2.5 Export

Gemensamma regler för export av växtförökningsmaterial från EU är nytt.

Exporten ska antingen uppfylla krav enligt eventuellt avtal med det aktuella tredje landet, eller enligt tredje landets bestämmelser för den aktuella exporten eller enligt EU:s regler för förflyttning på den inre marknaden.

1.2.6 Skogsodlingsmaterial

Skogsodlingsmaterial får ett eget kapitel men omfattas av många av de generella kraven som följer av att de omfattas av förordningen. Sammanfattningsvis innebär det följande förändringar. Betydligt fler företag registreras som professionella aktörer. Detta innebär flera nya uppgifter och skyldigheter, bland annat angående identifiering av, dokumentation och information om samt kontroll av skogsodlingsmaterial. Behörig myndighet åläggs att ta ut en avgift för att godkänna frökällor och utfärda stambrev. Kommissionen fastställer avgiften men mikroföretag undantas. Bestämmelser för export regleras. Högförädlad massförökat skogsodlingsmaterial klassas ner och säljs som mindre förädlad vilket kan vara vilseledande för kunden (skogsägare).

1.2.7 Övriga förändringar

Odlingsvärdesprovningen för arter som finns förtecknade kommer också att inkludera gemensamma hållbarhetsaspekter exempelvis resistens mot

² COM (2013) 267 final

³ COM (2013) 265 final

skadegörare, minskat behov av exempelvis vatten och kväve eller lägre halt av icke önskvärda ämnen (exempelvis mögelgifter).

2012/13:FPM114

Samtliga aktörer ska registreras, registret blir detsamma som det som finns under växtskyddslagstiftningen.

De nya reglerna ska möjliggöra att vissa arbetsuppgifter kan utföras av företagen under den behöriga myndighetens kontroll, exempelvis certifiering och märkning.

1.2.8 Nischmarknadsmaterial och heterogent material

Begreppet nischmarknadsmaterial har introducerats i förslaget för att möjliggöra lättnader för mikroföretag att tillhandahålla ett varierat sortutbud till privatpersoner. Här återfinns sorter som säljs i små förpackningar till privatpersoner av mikroföretag. För att skapa flexibiliteten med tanke på den framtida vetenskapliga och tekniska utvecklingen föreslås en möjlighet att godkänna sorter med heterogent material.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Den gemensamma lagstiftningen för växtförökningsmaterial består i dagsläget av de tolv tidigare nämnda rådsdirektiven och sammanlagt upp mot 90 kommissionsrättsakter.

Området är till största delen EU-harmoniserat genom att ett antal rådsdirektiv, kompletterade av kommissionsdirektiv, främst gällande bevarandesorter och amatörsorter. EU-direktiven har införlivats genom utsädeslagen (1976:298), växtförädlarrättslagen (1997:306) och skogsvårdslagen (1979:429) utsädesförordningen (2000:1330), växtförädlarrättsförordningen (1997:383), skogsvårdsförordningen (1993:1096), lag (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen och förordning (1977:945) om trädgårdsväxters sundhet samt Statens jordbruksverks och Skogsstyrelsens föreskrifter. I och med att de direktiv som ligger till grund för de svenska föreskrifterna kommer ersättas av EU-förordningar som är direkt tillämpliga och i vissa delar även av kommande delegerade förordningar så bedöms att en stor del av de nationella föreskrifterna kommer att behöva upphävas eller ändras.

Utsädeslagen (1976:298) innehåller huvudsakligen bestämmelser av administrativ karaktär och straffrättsliga bestämmelser. Bestämmelserna i lagen bedöms inte behöva ändras. Hänvisning bör göras om att ”lagen kompletterar sådana bestämmelser i EU-förordningar som faller inom tillämpningsområdet för lagen”. Utsädesförordningen (2000:1330) innehåller tillämpningsbestämmelser till utsädeslagen och där återfinns främst certifieringskrav och kvalitetskrav samt bestämmelser av administrativ karaktär. De delar i utsädesförordning som rör införlivande av EU-direktiv kommer att behöva upphävas eller ändras med anledning av EU-förordningen om växtförökningsmaterial. De delar som gäller nationella

åtgärder såsom tillsyn och överklagande kommer troligen inte behöva ändras nämnvärt. Ändringar kommer också att behöva göras i lag (1975:74) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter för trädgårdsnäringen och förordning (1977:945) om trädgårdsväxters sundhet.

Växtförädlarrättslagen (1997:306) innehåller bl.a. bestämmelser av immaterialrättslig karaktär (växtförädlarrätt). Vidare finns bestämmelser om villkor avseende växtsorter och administrativa bestämmelser samt straffrättsliga bestämmelser. De delar av växtförädlarrättslagen som har patenträttslig karaktär och de som rör intrång och straffrättsliga konsekvenser av intrång bedöms kunna bibehållas. De delar som gäller sortbenämningar, administrativa förfaranden m.m. kan behöva ändras eller upphävas till följd av EU-förordningen om växtförökningsmaterial. Växtförädlarrättsförordningen (1997:383) innehåller bestämmelser om krav av administrativ karaktär samt avgifter och bestämmelser bl.a. om att Statens Jordbruksverk är behörig provningsmyndighet med rätt att teckna avtal med Gemenskapens växtsortmyndighet. Delar av innehållet i växtförädlarrättsförordningen kan behöva ändras eller upphävas då dessa bestämmelser kommer regleras i EU-förordning om växtförökningsmaterial.

Skogsvårdslagen (1979:429) och skogsvårdsförordningen (1979:429) reglerar bl.a. handel med och användning av skogsodlingsmaterial. Närmare bestämmelser finns även i Skogsstyrelsens föreskrifter. De föreslagna reglerna i förslaget till EU-förordning om växtförökningsmaterial kommer att innebära att ändringar måste göras i skogsvårdslagen, skogsvårdsförordningen och Skogsstyrelsens föreskrifter.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

I Kommissionens konsekvensanalys⁴ anges att ett antal arbeten kommer att försvinna från den offentliga sektorn för registrering och certifiering (6-700 inom certifiering) men en del förväntas istället anställas inom den privata sektorn. Dessa aktiviteter är avgiftsbelagda i Sverige med full kostnadstäckning.

Intag och administrering av sortlistan är i nuläget en avgiftsfinansierad verksamhet i Sverige. Förslaget anger att medlemsstaterna ska sätta ner sortregistreringsavgifterna för bevarande sorter och sorter med officiellt erkända beskrivningar så att avgiften inte utgör ett hinder för registrering. I nuläget har dessa sorter en reducerad avgift i Sverige. Förslaget bedöms därför inte leda till några förändringar i jämförelse med nuläget i det här avseendet. I förslaget ges dessutom undantag från sortregistreringsavgift för mikroföretag. Enligt en preliminär bedömning kan det komma att innebära att många av de berörda företagen kommer att räknas som mikroföretag och därmed undantas från obligatoriska avgifter. Detta innebär ökade kostnader

⁴ (dok nr 9527/13ADD, AGRI 304, AGRILEG 63, CODEC 1066, PHYTOSAN 12, SEMENCES 5)

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen anser att det är viktigt att värna om de grundläggande motiven för regelverken som handlar om säker och hållbar livsmedelproduktion och förutsättningar för handel på den inre marknaden. Det är samtidigt av yttersta vikt att regelverken inte skapar hinder för odlad mångfald utan att EU - regelverket skapar förutsättningar för en diversifierad företagsamhet och odling som gynnar såväl konsumenter som den biologiska mångfalden i odlingslandskapet. Regeringen sympatiserar med motiven för förslagen om undantag för nischmarknadsmaterial och mikroföretag men bedömer att fördjupade analyser av förslagen, inkl. bedömning av kostnader, är nödvändiga för att kunna ta ställning till dem i sak. Regeringen vill se lättnader i den administrativa bördan för sorter som endast säljs i små förpackningar till icke professionella aktörer.

Regeringen sympatiserar med förslaget att samordna/dubbelutnyttja växtskyddslagstiftningen och lagstiftningen om växtförökningsmaterial när det gäller registrering, kontroller, märkning och inspektioner och kommer att vidta fördjupade analyser innan slutlig ställning kan tas.

Förslaget innebär större möjligheter för företag att utföra vissa processer. Det vore önskvärt om man införde ytterligare flexibilitet så att företagen i större utsträckning ges möjlighet att utföra endast vissa moment själva, dvs delar av processen. Regeringen verkar för att förslaget ska innehålla administrativa lättnader för företag och myndigheter.

Skoglig föryngring är av hög prioritet för ett hållbart skogsbruk, inte minst med tanke på klimatförändringen. Nuvarande direktiv 1999/105/EG av den 22 december 1999 om saluföring och kontroll av skogsodlingsmaterial fungerar väl enligt EU:s medlemsstater, berörda företag och intresseorganisationer. Regeringen bedömer att förslaget innebär en ökad administrativ börda för företag och myndighet som inte motsvaras av ett mervärde. Regeringens utgångspunkt är därför att skogsodlingsmaterial inte ska inkluderas i förordningen om växtförökningsmaterial.

Insamling av information ska göras effektivt och endast för att uppnå ett relevant syfte.

Det är viktigt att delegeringarna är väl avgränsade och noggrant analyserade så att de inte utgör väsentliga delar av rättsakten. Regeringen noterar en tydlig förskjutning av makt till kommissionen genom dessa delegerade akter. Regeringen anser att en del av de föreslagna delegeringarna till sekundärrättsakter är tveksamma

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

2012/13:FPM114

Medlemsstaternas ståndpunkter till förslaget som helhet är inte kända i nuläget. En majoritet av medlemsstaterna däribland Sverige har på rådsarbetsgrupp uttryckt motstånd mot inkluderingen av skogsodlingsmaterial i lagstiftningen. Många medlemsstater har uttryckt skepsis för hur undantaget för mikroföretagen skall fungera i verkligheten.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är inte kända i nuläget.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Remissbehandlingen är ännu inte påbörjad. Förslaget ska remissbehandlas av Statens jordbruksverk till producenter av växtförökningsmaterial och andra intressenter inom jordbruks- och trädgårdsnäringen.

Skogsstyrelsen kommer att remittera förslaget till producenter av skogsodlingsmaterial och andra skogliga intressenter. Under tidigare remissförfarande av utkast till lagförslaget har skogsnäringen framfört att man inte vill att skogsodlingsmaterial ska omfattas av växtförökningslagstiftningen.

En första behandling i rådsarbetsgrupp skedde i rådet den 27 maj. En andra mer detaljerad behandling är planerad till den 17 juni. Därefter kommer arbetet i rådet att fortsätta under Litauens ordförandeskap. Ansvarigt utskott i Europaparlamentets är Jordbruksutskottet. I övrigt är i nuläget inte Europaparlamentets plan för behandling känd.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden för EU-förordningen om växtförökningsmaterial utgörs av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet enligt artikel 294 tillämpas för regler där artikel 43 utgör rättslig grund. Beslutsfattande med kvalificerad majoritet tillämpas generellt i rådet när det ordinarie lagstiftningsförfarandet används.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen anger att förslaget baseras på fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2 om tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitik.

Enligt artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen ska principen om tilldelade befogenheter styra avgränsningen av unionens befogenheter. Principerna om subsidiaritet och proportionalitet ska styra utövandet av dessa befogenheter. Subsidiaritetsprincipen innebär enligt samma artikel att unionen på de områden där den inte har exklusiv befogenhet ska vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller regional och lokal nivå, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

För jordbruksområdet gäller delad kompetens enligt fördraget. Reglering på EU-nivå av produktion av växtförökningsmaterial och hur sådant material görs tillgängligt på marknaden främjar den fria rörligheten, tillgängligheten och kvalitén på växtförökningsmaterial. Avsaknad av reglering på EU-nivå inom detta område skulle leda till att ett flertal olika regelsystem skulle gälla på den inre marknaden för växtförökningsmaterial. Sammantaget anser regeringen att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förhandlingen om förslaget har inletts i rådsarbetsgrupp den 27 maj 2013. Förordningen kommer att behandlas i Europaparlamentets jordbruksutskott.

4.2 Fackuttryck/termer

Växtförökningsmaterial: Växter som kan, och är avsedda att, producera hela växter.

Kvalitetsskadegörare: Växtskadegörare som förekommer inom EU, som huvudsakligen sprids med växter för plantering och vilkas förekomst på växterna får oacceptabla ekonomiska konsekvenser på den avsedda användningen.

Lantbruksväxter ex stråsäd, oljeväxter, sockerbetor

Köksväxter (Grönsaker): Det som odlas i köksträdgården för att ätas och som inte är frukt och bär eller potatis. Köksväxter är också de arter som odlas i yrkesmässig trädgårdsproduktion Några exempel på vanliga köksväxter är morötter, tomater, paprika, lök, blomkål och gurkor.

DUS- sorterna ska vara särskiljbara från andra sorter, enhetliga inom sorten och stabila över generationer.

Nischmarknadsmaterial: Växtförökningsmaterial som tillhandahålls i små kvantiteter av icke professionella aktörer eller av mikroföretag.

Odlingvärdeprovning (VCU, Value for Cultivation and Use): en form av sortprovning där växtsorternas agronomiska egenskaper utvärderas (avkastningsförmåga, motståndskraft mot sjukdomar, m.m.).

Släkte/art/sort, exempelvis potatissläktet *Solanum*, potatis *S.tuberosum*, sort King Edward

Klon, enskild avkomma som ursprungligen uppkommit genom vegetativ förökning av annan planta och som förblir genetiskt identisk med denna t.ex. genom sticklingar, mikroförökning, ympar, avläggare eller delning

De tolv rådsdirektiven: Rådets direktiv 66/401/EG om saluföring av utsäde av foderväxter, 66/402/EG om saluföring av utsäde av stråsäd, 68/193/EG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar, 2008/72/EG om saluföring av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde (kodifiering av rådets direktiv 92/33/EEG om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde), 1998/56/EG om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter, 1999/105/EG om saluföring av skogsodlingsmaterial, 2002/53/EG om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter, 2002/54/EG om saluföring av betutsäde, 2002/55/EG om saluföring av utsäde av köksväxter, 2002/56/EG om saluföring av utsädespotatis, 2002/57/EG om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter, 2008/90/EG om saluföring av fruktplantförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion.